

תפ"ח 10858/10/13 - מדינת ישראל נגד אלכס מנס/עלי מנצורי

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 10858-10-13 מדינת ישראל נ' עלי מנצורי(עציר)

כב' הנשיא אברהם טל, אב"ד כב' השופטת זהבה בוסתן כב' השופט ד"ר שמואל בורנשטיין

המאשימה	מדינת ישראל
נגד	
הנאשם	אלכס מנס/עלי מנצורי

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בשנית במסגרת הסדר טיעון (להלן: "**כתב האישום**") בעבירות של **סיוע לאויב במלחמה** - עבירה לפי סעיף 99 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**") ו**ריגול** - עבירה לפי סעיף 112 (א+ב) לחוק העונשין.

על פי המוסכם בהסדר הטיעון, המאשימה עותרת להטיל על הנאשם 8 שנות מאסר בפועל ומאסר על תנאי וההגנה עותרת להטיל עליו 7 שנות מאסר בפועל ומאסר על תנאי.

מעשי הנאשם והרשעתו

2. על פי האמור בחלק הכללי של כתב האישום, לכוח קודס, גוף העילית של הכוחות המזוינים האירניים, יש יחידת מבצעים מיוחדים האמונה על תכנון וקידום פעולות טרור תחת הנחייתו הישירה של מנהיג איראן (להלן: "**יחידת המבצעים המיוחדים**") ומשימותיה כוללות תכנון וקידום פיגועי טרור בעולם.

חלק משמעותי מהקמת תא טרור הוא שימוש במופעלים חיצוניים שמטרתם קידום פיגוע טרור ביעד מסוים, בין היתר על ידי איסוף מודיעין והם משתמשים בקשרים מסחריים על מנת להסוות פעולות אלה כפעולות אזרחיות לכל דבר.

הנאשם, יליד העיר שארוט באיראן, בעל אזרחות איראנית ובלגית, בעל שלושה תארים מאוניברסיטת איסטנבול, ודובר מספר שפות, ביניהן פרסית, צרפתית, אנגלית וטורקית.

בשנת 2005 התחתן הנאשם עם אזרחית בלגיה, קיבל אזרחות בלגית ולאחר קבלתה, התגרש ושינה את שמו ל"אלכס מנס".

בבעלות הנאשם מספר חברות באיראן, בלגיה ותורכיה שעוסקות בתחום הכלים הפניאומטיים והזכויות המתקפלות.

במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, במהלך שנת 2012, גויס הנאשם כמופעל חיצוני ליחידת המבצעים המיוחדים למשימת ריגול למודיעין האירני על מנת לפגוע בביטחון מדינת ישראל, ולמטרה זו נכנס הנאשם לישראל שלוש פעמים.

3. בחודש פברואר 2012, הגיעו אנשי המודיעין האיראני, שכינו עצמם חאג'י חאמיד וחאג'י מוצטפא (להלן: "**המפעילים**") למשרדו של הנאשם במפעלו בעיר קאראג' באיראן, הציגו עצמם כאנשי מודיעין איראני ואמרו לו שהם מעוניינים שיבצע "משימה" עבורם.

משימתו של הנאשם הייתה להתחזות לאיש עסקים תמים ולהקים חברה בישראל כדי לבסס תשתית עסקית פיקטיבית עבור פעילות איש מודיעין איראני, שהיה מיועד בשלב מסוים להגיע לישראל ולפעול במקומו של הנאשם.

הנאשם הודיע למפעיליו כי הוא מסכים לבצע משימה זו, לטענתו, בשל חששו לחייו ולחיי משפחתו ולאחר פגישה זו, פגשו אותו המפעילים פעמיים נוספות על מנת לתדרכו ולהכינו למשימה.

באפריל 2012 הוזמן הנאשם על ידי אחיו, מנצור מנצורי, שהסכים בעבר לבצע משימות עבור המודיעין האיראני, לפגישה במשרדו בה נכחו המפעילים ואדם נוסף שכונה עצמו מהדי חאגנבאבי (להלן: "**הגורם הבכיר**"), שהציג עצמו כמנהלם של המפעילים וכבכיר במודיעין האיראני. בפגישה זו הבהיר הגורם הבכיר לנאשם כי אנשים העובדים בחברות בבעלותו, ובכלל זה עוזרו האישי, מדווחים תדיר על מעשיו למודיעין האיראני.

בהמשך לאותה פגישה, בחדר נפרד, תידרך הגורם הבכיר את הנאשם לגבי משימתו הראשונה, במהלכה יהיה עליו לערוך בדיקת צרכים בשוק הישראלי לכלים פניאומטיים או לחלונות מתקפלים, ולפנות לרשם החברות הישראלי כדי להבין כיצד מקימים חברה בישראל.

הנאשם תוודך להסתיר את זהותו האיראנית, לדבוק באורח חיים וב"סיפור הכיסוי" שניתן לו, כאיש עסקים בלגי תמים, גם במקרה שיתחזק או ייתפס, להגיע מאיראן לישראל אך ורק דרך מדינה אירופאית ולא דרך טורקיה, לדווח למפעילו חאג'י חאמיד על התקדמות המשימה בפגישות שתתקיימנה, לא להתקשר לגורם הבכיר מטלפון סלולרי, לקנות מכשיר סלולרי חדש ולעשות בו שימוש בישראל ולצאת למשימה מספר שבועות לאחר מכן.

לאחר פגישה זו, במועדים שאינם ידועים במדויק למאשימה, פגשו המפעילים את הנאשם פעמיים נוספות כדי

לתדרכו ולהכינו למשימה.

4. הנאשם נכנס לישראל 3 פעמים כדלקמן:

א. בתאריך 29.7.12 נכנס הנאשם לישראל בפעם הראשונה, תוך שימוש בדרכונו הבלגי, לאחר שאת דרכונו האיראני השאיר במשרדו באיסטנבול על מנת להימנע מחשיפת זהותו האיראנית.

לאחר חזרתו לאיראן, נפגש הנאשם עם המפעילים והגורם הבכיר. במהלך הפגישה תיחקר המפעיל חאג'י חאמיד את הנאשם על נהלי האבטחה בשדה התעופה בן גוריון בכלל, ועל מאפייני הבדיקה הביטחונית ונהלי התשאול בנחיתה ובהמראה בפרט.

הנאשם דיווח על תוצאות ביקורו ופעולותיו בארץ והגיש למפעיליו מסמכים הנוגעים לביצוע המשימה.

הנאשם תוודרך פעם נוספת בנושא הוראות תקשורת ועבודה חשאית לקראת נסיעתו השנייה לישראל ונידון נושא מימון נסיעותיו לישראל.

ב. בתאריך 29.1.13 נכנס הנאשם לישראל בפעם השנייה דרך טורקיה, תוך שימוש בדרכון בלגי חדש שהוציא ובטלפון סלולארי חדש שקנה בטורקיה.

הנאשם צילם בנמל התעופה בן גוריון עשרות תמונות מתוך מתחם נמל התעופה שמראות את אזור שער הכניסה, אזור הבידוק הביטחוני, אזור שער העלייה למטוס ואזורים נוספים במתחם זה.

הנאשם שהה בחדר במלון "ישרוטל" בתל אביב, הנמצא סמוך לשגרירות ארצות הברית, בחדר הצופה על בנין השגרירות, וצילם מספר תמונות של מתחם זה, שמראות את המתחם הפנימי של בנין השגרירות ואת מתחם החניה החיצוני השמור לעובדי השגרירות.

באותו היום נסע הנאשם לנקודה בה נראה מתקן בטחוני מסווג, וצילם מתקן זה.

בתאריך 30.1.13 יצא הנאשם מישראל לטורקיה ומשם לבלגיה, שם ניסה, ללא הצלחה, ליצור קשר עם מפעיליו מחנות אינטרנט קפה.

כשבוע לאחר חזרתו לאיראן, נפגש הנאשם במשרדו עם מפעיליו ודיווח לו על תוצאות ביקורו ופעולותיו בארץ, מסר לו את התמונות שצולמו על ידו והעביר לו דיסק עם תכנים אלה.

המפעיל הביע חוסר שביעות רצון של המפעילים מקצב התקדמות ביצוע המשימה על ידי הנאשם, והוחלט

שהחברה שתוקם בישראל תעסוק בהרכבת זוגיות מתקפלות, ונידון נושא מימון נסיעותיו של הנאשם לישראל.

הנאשם נפגש פעם נוספת עם מפעילו חאג'י חאמיד, שהורה לו לטוס לישראל על מנת להשלים את המשימה, אך הנאשם הסביר למפעילו כי ללא מימון מתאים לא יוכל לבצע את המשימה.

באחת הפגישות הביעו המפעילים שביעות רצון מהתקדמות ביצוע המשימה, אך העירו לנאשם על ניסיונו הלא זהיר ליצור עמם קשר כאשר היה בבלגיה.

בחודש אוגוסט 2013 נפגש הנאשם במלון הילטון בטהרן עם מפעיליו, שהבטיחו לו כי במידה שיחתם חוזה עסקי עם לקוח בארץ, יערכו הכנות אופרטיביות להקמת החברה תוך פרק זמן של חודש והנאשם הסכים לנסיעה נוספת לישראל.

ג. בתאריך 6.9.13 נכנס הנאשם לישראל בפעם השלישית, תוך שימוש בדרכונו הבלגי החדש לאחר שאת דרכונו האיראני השאיר בבלגיה על מנת להימנע מחשיפת זהותו האיראנית.

בהתאם להנחיות מפעיליו, ניסה הנאשם באופן פעיל ועקבי לבצע את המהלך הראשוני להקמת חברה בישראל, נפגש עם מספר אנשים פרטיים, ביניהם בעל מסעדה ובעל חנות לממכר שווארמה, הגיש הצעות מחיר וביצע פעולות הכנה למימוש חוזים עתידיים.

הנאשם חתם על חוזה עסקי עם מסעדת "בון טעם" בתל אביב, שהיה המהלך הראשון למטרת הקמת התשתית העסקית בישראל.

בתאריך 11.9.13, בסמוך לחצות, הגיע הנאשם לנמל התעופה בן גוריון על מנת לחזור לאיראן ואז נעצר על ידי שירותי הביטחון.

בחקירתו הראשונית, בנמל התעופה בן גוריון, פעל הנאשם על פי ההנחיות המדויקות שקיבל ממפעיליו, הכחיש כל קשר לאיראן, וסיפר כי הוא איש עסקים בלגי תמים, שאין לו כל אזרחות זרה נוספת או כוונות נסתרות כלשהן.

טיעוני ב"כ המאשימה לעונש

1. הנאשם, קודם להגעתו ארצה, עבר הליך גיוס ארוך של מספר חודשים והתדרוכים שעבר היו כדי להביא בפניו את המשימה של המודיעין האיראני ולהדריכו כיצד להסתיר את תכלית הגעתו האמיתית מפני הרשויות בישראל.

2. הנאשם נכנס ארצה שלוש פעמים, ודיווח למפעיליו בנוגע להתקדמותה של המשימה העיקרית, שהייתה הקמת תשתית מסחרית כדי לשמש כסות לפעילות של המודיעין האיראני.
3. הנאשם פעל בשירות האויב מספר אחד של מדינת ישראל כיום ומכוח עיקרון ההלימה יש לתת את הדעת לחומרת מעשיו.
4. האינטרס של ביטחון המדינה מחייב להוקיע ולהרתיע אנשים כדוגמת הנאשם בשעה שהם מבקשים ומתכוונים לפגוע באינטרס זה.
5. מדובר במהלך שנמשך חודשים ארוכים כאשר הנאשם משולב בפגישות עם מפעיליו מהמודיעין האיראני, מתדרך היטב ומספק את התמורה למפעיליו.
6. הנאשם לא שימש רק כ"יד ארוכה", אלא היה ציר מרכזי, משמעותי ודומיננטי בהגשמת תכליתן של פעולות איסוף המודיעין, שהעיקרית בהן הינה פגיעה בביטחון המדינה ובשלום הציבור. הנאשם שימש חוליה משמעותית באותו מערך, עד לרגע בו היה אמור לצאת מהתמונה ובמקומו היו אמורים לבוא אנשי מודיעין איראני.
7. למרות שהנאשם צילם מתקנים גלויים, המהווים מידע הנגיש כמעט לכל, ועל כן אין כאן מסירה של ידיעה מסווגת במיוחד, העבירות בהן הורשע מתייחסות לפוטנציאל הנזק ולא רק לנזק שהתרחש בפועל.
8. הפוטנציאל הקשה של מעשי הנאשם הוא בעיקר בהכנת אותה תשתית מסחרית אשר אמורה הייתה ליצור מסווה מושלם לפעילות מודיעין איראנית. על אותה תשתית אפשר היה להקים מערך טוב ומפיק תועלות לאויב והנזק יכול היה להיות גבוה לאין שיעור.
9. הנאשם הינו אדם מלומד, בעל תארים באוניברסיטה, אדם מבוגר ובוגר, ועל פניו שקול. העובדות הללו מצביעות על יכולתו להבין את מעשיו ונוכח היותו אזרח מדינה אחרת מלבד איראן, יכול היה להימנע מביצוע העבירות.
10. הנאשם אינו אזרח ותושב ישראלי והוא אינו חב חובת נאמנות כלפי מדינת ישראל, אך יחד עם זאת, לאור מהות העבירה, יש להתייחס אליה בחומרה.
11. לקולת העונש יש לזקוף את העובדה שאין אינדיקציה שמפעיליו של הנאשם השתמשו במידע ובצילומים שהנאשם מסר להם.
12. יש לזקוף לזכות הנאשם את העובדה שהיוזמה למעשיו לא היתה שלו והסכמתו ניתנה בשל החשש מפני פגיעה בבני

משפחתו, אך בהסדר הטיעון התחשבו בנתון זה.

לפי סעיף 93 לחוק העונשין, טענת אילוץ או כורח לא תביא לפטור מאחריות פלילית, אלא רק תשמש עילה להקלה בעונש.

13. הנאשם נכנס לישראל שלוש פעמים והוכיח במעשיו דבקות במטרה. בחירת הנאשם לבצע את המעשים לא נפגעה עד כדי מצב שהוא היה כלי שרת בידי הארגון. הנאשם בחר בסופו של יום להתגייס למשימה והאיץ במפעיליו כדי להשלים אותה כאשר הוא מבקש תקציב כספי שיאפשר את הקמת התשתית המסחרית. אם הנאשם לא היה נעצר בנמל התעופה בן גוריון, סביר שהוא היה שב לאיראן.

טיעוני ב"כ הנאשם לעונש

1. המקרה של הנאשם הוא מקרה יוצא דופן ביותר, שכן מדובר באדם בן 56, שכל חייו עסק במסחר ואקדמיה, חיבר שלושה ספרים בנושאים רוחניים ויוגה, כאשר יום אחד הגיעו אליו אנשי המודיעין האיראני וכפו עליו לבצע משימה שהוא לא חפץ בה.

2. הנאשם היה יעד מתאים מאחר והייתה לו אזרחות בלגית, אחיו היה קשור למודיעין האיראני ומשפחתו של הנאשם נשארה באיראן כבת ערובה למעשיו.

3. הנאשם חסר ניסיון וכישורים כמרגל, לא עבר שום תרגולת או אימון, ונשלח לישראל כדי להקים מסגרת עסקית.

4. יש להתחשב בטיב ובאיכות דיווחי הנאשם הנוגעים להקמת מסגרת כלכלית בישראל. הנאשם נקלע בין הפטיש לסדן, כאשר מצד אחד חשש למשפחתו ומהצד השני עשה כמיטב יכולתו כדי שלא לממש את המשימה אליה נשלח.

הנאשם התכוון בסופו של דבר להבריא את משפחתו ולחפש מקלט בארץ אחרת או בבלגיה, אולי אפילו בישראל.

5. האלמנט המחמיר היחיד הוא החומרה האינהרנטית של עבירת הריגול. אין חולק שאיראן מהווה סכנה ממשית למדינת ישראל אך לא נגרם כל נזק ביטחוני ממעשיו של הנאשם.

6. הנאשם אמנם הכחיש בשלב המאוד מוקדם של חקירתו את מעשיו, אך לאחר חקירתו השנייה או השלישית הוא מסר גרסה.

7. הנאשם יהיה אסיר בארץ זרה ולא יהיו לו מבקרים שכן משפחתו איננה בקשר עמו, מלבד קשר של מכתבים.

דברי הנאשם לעונש

הנאשם הצטער על מה שעשה, אמר שהוא מעריך את ישראל ושם את חייו בידי הפרקליטים. הוא שינה את שמו בשנת 2005 מכוח החוק הבלגי. הוא מורה ליוגה ואיש עסקים, ולדעתו הסיבה היחידה בגללה גייסו אותו לביצוע העבירות היא שיש לו שם אירופאי.

דיון והכרעה

1. הערך החברתי שנפגע באופן מובהק מביצוע העבירות על ידי הנאשם הוא הערך של הגנה על בטחון המדינה ושלום אזרחיה ותושביה. המדובר במעשים אשר נועדו לקעקע את ריבונות המדינה, לפגוע בעצם קיומה על ידי פגיעה בבטחון תושביה ובסודותיה הביטחוניים.

2. בחינת מידת הפגיעה בערכים המוגנים מובילה למסקנה כי מדובר בפגיעה ממשית. הנאשם גויס למשימת ריגול למודיעין האיראני, מדינה שמהווה סכנה ממשית קיומית למדינת ישראל. לצורך מימוש משימתו, שכללה הקמת תשתית עסקית פיקטיבית אשר נועדה ליצור מסווה לפעילות מודיעין איראנית, הוא הסווה את זהותו האיראנית ונכנס לישראל שלוש פעמים. הנאשם אסף והעביר למפעיליו מידע על נהלי האבטחה בשדה התעופה בן גוריון, צילם תמונות ממתחם נמל התעופה וממתחם שגרירות ארצות הברית בתל אביב, צילם מתקן בטחוני מסווג ואף החל בבניית התשתית המסחרית.

3. מנגד יש להביא בחשבון את העובדה כי הגם שהדיעות שמסר הנאשם עלולות להיות לתועלת לאויב, המדובר בתועלת מוגבלת.

3. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה, כי בעבירות דומות הוטלו על נאשמים עונשי מאסר בפועל משמעותיים, ולצדם מאסרים על תנאי.

כך, למשל, נגזרו על נאשמים העונשים הבאים:

א. בע"פ 3667/13 ח'טיב נ' מדינת ישראל (14.10.14), הורשע המערער בעבירות של מגע עם סוכן חוץ, קשר לסייע לאויב במלחמה ומתן שירות להתאחדות בלתי מותרת, ונדון ל- 7 שנות מאסר בפועל. ערעורו על גזר הדין נדחה.

ב. בע"פ 4053/08 פלוני נ' מדינת ישראל (8.2.10), הורשע המערער, בעל עבר פלילי מכביד, לאחר שמיעת ראיות, בעבירה של קשירת קשר לסייע

לאויב במלחמה, ונדון ל- 9 שנות מאסר בפועל.
הדין וגזר הדין נדחה.

ג. בע"פ 206/08 **מדינת ישראל נ' סלהב ואח'** (25.6.08), הורשעו המשיבים, על פי הודאותיהם בעובדות כתב האישום המתוקן, בעבירות של ניסיון לסיוע לאויב במלחמה. המשיב 1 הורשע בנוסף בעבירה של מגע עם סוכן חוץ. המשיב 1 נדון ל- 7 שנות מאסר בפועל, ואילו המשיב 2 נדון ל- 5 שנות מאסר בפועל. ערעור המדינה על קולת העונש התקבל וערעורו של המשיב 1 על חומרת העונש נדחה. עונשו של המשיב 1 הועמד על 10 שנות מאסר ועונשו של המשיב 2 הועמד על 7 שנות מאסר.

ד. בע"פ 902/06 **פלוגי נ' מדינת ישראל** (23.10.07), הורשע המערער, על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן, בחמש עבירות בגדרי שני אישומים, שענינם סיוע לאויב במלחמה, חברות בארגון טרוריסטי, וסיכון חיי אדם בנתיב תחבורה. המערער נדון ל-12 שנות מאסר בפועל וערעורו על גזר הדין נדחה.

ה. בע"פ 11294/03 **פואקה ואח' נ' מדינת ישראל** (11.4.06), הורשע המערער בעבירות של סיוע לאויב במלחמה. המערער 2 ו- 4 הורשעו בנוסף בעבירה של חברות בארגון טרור. המערער 1 נדון ל- 4 שנות מאסר בפועל, המערער 2 נידון ל- 9 שנות מאסר בפועל, המערער 3 נדון ל- 6 שנות מאסר בפועל והמערער 4 נדון ל- 14 שנות מאסר בפועל. ערעוריהם של המערערים וערעור המדינה על העונשים נדחו בהסכמה.

ו. בע"פ 6613/99 **סמירק נ' מדינת ישראל** (4.3.02), הורשע המערער, אזרח גרמניה, בעבירות של קשירת קשר לסיוע לאויב במלחמה, קשירת קשר למסירת ידיעה לאויב בכוונה לפגוע בביטחון המדינה, וחברות בארגון טרור ונדון ל- 10 שנות מאסר בפועל. ערעורו על הכרעת הדין וגזר הדין נדחה.

4. על פי סעיף 40 ט' לחוק, במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש לשקול את השיקולים הבאים:

א. **התכנון שקדם לביצוע העבירה:** הנאשם גויס על ידי אנשי המודיעין האיראני, נפגש איתם מספר פעמים ותוודרך לפני כל אחת מכניסותיו ארצה. הנאשם פעל בהתאם להוראות שקיבל ממפעיליו, תוך הסוואת זהותו האיראנית, ונקט באמצעי זהירות שונים על מנת לקדם את המשימה של הקמת תשתית עסקית פיקטיבית עבור פעילות איש מודיעין איראני. לאחר כל אחת משתי כניסותיו הראשונות, דיווח הנאשם למפעיליו על התקדמות ביצוע המשימה וביקש מהם מימון מתאים למשימתו. מהאמור לעיל עולה כי הנאשם תכנן בקפידה את מעשיו.

ב. **הנזק שנגרם כתוצאה מהעבירה:** הנאשם אסף מידע על נהלי האבטחה בשדה התעופה בן גוריון, צילם תמונות ממתחם נמל התעופה וממתחם שגרירות ארצות הברית בתל אביב, צילם מתקן בטחוני מסווג ואף החל בבניית התשתית המסחרית אשר נועדה ליצור מסווה לפעילות מודיעין איראנית.

ב"כ הנאשם טען כי אין להתעלם מטיבו ואיכותו של המידע שנמסר על ידי הנאשם כמו גם שיש להתחשב לקולא בעובדה שבמקרה דנן לא נגרם בפועל נזק למדינה.

אנו מקבלים טענה זו רק באופן מוגבל שכן כאשר מדובר במסירת ידיעה לאויב כל מסירה שכזו מהווה עבירה, לרבות מסירת "ידיעה גלויה על חיי יום-יום העולה מן העיתונות" (ע"פ 172/88 וענונו נ' מדינת ישראל (27.5.90)).

ג. **הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה:** הנזק אשר היה צפוי להיגרם לביטחון המדינה ממעשי הנאשם הוא רב. הנאשם החל בהכנת תשתית מסחרית אשר אמורה הייתה ליצור מסווה לפעילות מודיעין איראנית, שממנה היה האויב מפיק תועלת רבה והייתה צפויה פגיעה ממשית בביטחון המדינה ואזרחיה.

ד. **הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה:** כעולה מכתב האישום המתוקן ומטיעוני הצדדים לעונש, הנאשם פעל תחת לחץ בעקבות החשש לחייו ולחיי בני משפחתו אשר נשארו באיראן.

5. לאור הנסיבות שקשורות בביצוע העבירה, פגיעתו של הנאשם בערכים המוגנים ומדיניות הענישה הנוהגת, אנו קובעים כי מתחם הענישה ההולם נע בין 6 שנות מאסר בפועל לבין 10 שנות מאסר בפועל.

6. באשר לענישה במסגרת המתחם, אנו מתחשבים בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה כדלקמן:

א. **הפגיעה של העונש בנאשם:** הנאשם הוא בעל שלושה תארים מאוניברסיטת איסטנבול, איש עסקים שבבעלותו מספר חברות העוסקות בתחום הכלים הפניאומטיים ובתחום הזכויות המתקפלות. עונש מאסר יפגע בנאשם, שירצה מאסר בארץ זרה, ללא כל ביקורים, כאשר הקשר שלו עם אשתו ובנו שנשארו באיראן.

ב. **הפגיעה של העונש במשפחתו של הנאשם:** פגיעת עונש מאסר במשפחת הנאשם תהיה משמעותית. הנאשם הוא בן 56, נשוי ואב לילד ומשפחתו נמצאת בחו"ל.

ג. **הנאשם נטל אחריות למעשיו, הודה והביע חרטה:** הנאשם נטל אחריות על מעשיו והודה במסגרת הסדר טיעון במהלכו תוקן כתב האישום וגם בפני בית המשפט הצטער הנאשם על מעשיו.

7. איננו מקלים ראש בחומרת מעשיו המתוכננים של הנאשם ומהנזק שהיה צפוי מהם אלמלא נעצר ע"י גורמי הביטחון אך הנימוק להצטרפותו של הנאשם למפעיליו, העובדה שבסופו של יום לא נגרם נזק לביטחון המדינה, הודאתו שחסכה מזמנם של בית המשפט והעדים, נסיבותיו האישיות והעובדה שירצה את מאסרו רחוק מבני

משפחתו, גורמים לנו לקבל את עמדת ההגנה באשר לעונש המאסר הראוי לנאשם.

8. בהתחשב במתחם הענישה ובנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, לקולא ולחומרה, אנו מטילים על הנאשם את העונשים כדלקמן:

א. 7 שנות מאסר בפועל החל מיום מעצרו 11.9.13.

ב. שנת מאסר על תנאי, שלא ירצה אלא אם יעבור תוך 3 שנים משחרורו ממאסר אחת מהעבירות בהן הורשע.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן והודע היום ב' באייר תשע"ה, 21/04/2015 במעמד ב"כ הצדדים והנאשם.